ARTIKEL XVII.

Van de verlossing des gevallen menschen, den voorouderen beloofd.

Wij gelooven, dat onze goede God, door Zijne wonderlijke wijsheid en goedheid, ziende dat zich de mensch alzoo in den lichamelijken en geestelijken dood geworpen, en geheel ellendig gemaakt had, zichzelven begeven heeft om hem te zoeken, toen hij al bevende voor Hem vlood, en heeft hem getroost, belovende hem zijnen Zoon te geven, die worden zou uit eene vrouw, om den kop der slang te vermorzelen, en hem gelukzalig te maken.

[Wy gelooven dat onze goede God, door zijn wonderlicke wijsheydt ende goetheyt, siende dat hem de mensche alsoo in den lichaemelicken ende gheestelicken doodt gheworpen, ende gheheel ellendich ghemaeckt hadde, hem-selven begeven heeft om hem te soecken, doe hy al bevende voor hem vloot, ende heeft hem getroostet, belovende hem synen sone te gheven, die worden soude van een vrouwe, om het hooft der slanghe te vertreden, ende hem geluck-salich te maken.]

Vraag. Hoe brengt God den uitverkoren zondaar tot den staat der genade?

Antw. Door een nieuw verbond, dat men gewoonlijk noemt, het VERBOND der GENADE, Ezech. 20 : 37. Ik zal ulieden onder de roede doen doorgaan: en Ik zal u brengen onder den band des verbonds.

Vraag. Wat is eigenlijk een verbond?

Antw. Een onderlinge verbintenis van twee of meer personen, eenige zaken, onder eenige voorwaarden, elkanderen belovende.

Vraag. Hoe noemt men het woord verbond in de Hebreeuwsche taal?